

METSÄN LANNOITUS

metsänhoitoyhdistys

Merkitty koeala on lannoitettu vuonna 1999, jota ennen puuston neulasista tehtiin ravinneanalyysi. Alue lannoitettiin uudelleen keväällä 2007.

Kangasmetsän ravinnetalous

Metsämaan pieneliöstön orgaanisen aineen hajotustoiminta tuottaa hitaasti typpeä kasvien käyttöön. Useimmiten kangasmetsien kasvua rajoittaakin kasveille käyttökelpoisen tyven puute. Ilmasta tuleva typpilaskeuma lisää vähitellen metsämaan typpivaroja, mutta sen osuus on kuitenkin suhteellisen pieni hyvässä kasvussa olevien metsien typpitarpeeseen verrattuna.

Puuston ravinnetarve arvioidaan metsätyyppin ja puulajin sekä neulasista tai maasta tehtävien ravinneanalyysien perusteella. Kangasmetsissä voidaan useimmiten soveltaa lannoituskokeisiin perustuvia yleisohjeita, sillä kangasmaiden ravinteisuuden yleispiirteissä ei ole suurta alueellista vaihtelua. Epäselvissä tapauksissa puuston ravinnetarve on syytä varmistaa neulasanalyysillä.

Lannoitus ei muuta sen puuaineksen rakennetta, joka on syntynyt jopa vuosikymmeniä ennen lannoitusta. Lannoitetun puun sahatavarana käytettävä sydänpuu pysyy laadultaan entisellään, mutta kasvun lisääntyä karsiutuneen tyven oksaton pintaosuus lisääntyy, jolloin saadaan haluttua oksatonta pintaalautaa.

Lannoituksella lisätään maapohjan kasvukykyä, joka luonnollisesti vaikuttaa puun ominaisuuksiin aivan kuten puun laatu vaihtelee eri puolilla Suomea erilaisilla kasvupaikoilla.